

den 6 Mei.

BATAVIA den 9 December 1833.

RUSLAND.

PETERSBURG den 19 April.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 19 April.

FRANKFORT den 24 April.

Van den 29sten. Volgens berichten uit Zwitserland, wordt de tegenwoordigheid der

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 29 April.

— In eenen brief uit Londen, van den 29 April, leest men :
 » Er schijnt thans geen twijfel meer te bestaan, of het verdrag tot verdrijving van Don Carlos en Don Miguel uit het Schiereiland is tot stand gekomen, en wel zoo zeer, dat, ofschoon de bekrachtigingen der vier partijen, Engeland, Frankrijk,

Portugal en Spanje, nog niet ontvangen zijn, ééne der partijen zich reeds bevoegd heeft geoordeeld, om hetzelfde ten uitvoer te leggen. Er is toch een Spaansch legerkorps in Portugal binnengerukt, en de voorbereidselen te Portsmouth, ter uitrusting van de naar den Taag bestemde Britsche vloot, worden sedert de vorige week met grooten ijver voortget.

» Waarschijnlijk zal het Fransche leger binnen weinige dagen de Pyreneeën overtrekken, en wel uit kracht van eene bepaling des verdrags, houdende, dat, terwijl Engeland eene vloot naar den Taag zendt, en de Spaansche troepen in Portugal binnenuitrukken, Frankrijk het Noorden van Spanje zal bezetten met eene genoegzame magt, om de algeheele uitvoering van het verdrag te verzekeren.»

FRANKRIJK.

PARIJS den 28 April.

Heden zullen bij de afgevaardigden de beraadslagingen over het koloniseren van Algiers een' aanvang nemen.

— Uit Rome wordt geschreven, dat de maarschalk *Bourmont* het kommando over de Pauselijke troepen stellig aangenomen heeft.

— De *Semaphore* van Marseille geeft als vrij stellig, dat het eerste bataljon van het eerste legioen der nationale garde dier stad onthouden zal worden.

— Onder de gearresteerden te Lyon bevinden zich onderscheidene Carlisten, die achterhaald zijn geworden op het uitdeelen van geld aan de insurgenten.

Terwijl men zich geluk wenscht, dat de opstand te Lyon bedwongen en die te Parijs gedempt geworden is, beginnen niet weinigen, nu de bijzonderheden nader bekend zijn, de aanmerking te maken, dat de Regering aan haar behoud alle andere bedenkingen heeft opgeofferd; dat zij wel is waar met groote, maar ook misschien met overmatige kracht te werk gegaan is en daarbij te weinig het leven, de goederen, ja zelfs de blijvende welvaart der onschuldige burgers heeft ontzien. Men stelt daar tegen over het gedrag van andere Regeringen en beklagt dezelve, dat zij de slagtoffers van meer vaderlijke gevoelens zijn geworden; want aan zulke gevoelens moet het worden toegeschreven, wanneer een gouvernement, zoo lang het gehoorzaamheid bij zijn leger vindt, tegen eene rebellerende stad niet de uiterste strengheden aanwendt. Niemand toch is er, die niet inziet, dat kanonnen en bombardieren de krachtigste middelen zijn, om aan stedelijke opstanden een einde te maken, doch niet allen kunnen over zich verkrijgen van zulke vreeselijke middelen gebruik te maken, zoo lang er de mogelijkheid overblijft, dat zachtere middelen kunnen slagen.

— Eergisteren heeft de politie op het beursplein huisonderzoeking gedaan naar een dépôt van wapenen en ammunitie, doch heeft hetzelfde niet kunnen vinden. Van daar begaf de politie zich naar den procureur *de Corneille*, en arresteerde dien heer, als beschuldigd, gewikkeld te zijn in een complot tegen het leven van den Koning, dat den 1 Mei zou uitbreken. Op het beursplein is nog een ander persoon, de chef van een belangrijk gesticht, gevangen genomen.

— In het jaar 1832 zijn in Parijs 3000 personen gearresteerd, en in het jaar 1833 over de 9000. In 1834 zal dit getal wel wederom verdrievoudigd zijn, dewijl men er nu reeds vele duizenden teit.

— Den 12 April liep te Morez (Jura) het gerucht, dat de koerier van Parijs naar Genève in de omstreken van Rousses door roovers was overvallen, die een' reiziger, uit het rijtuig hadden gehaald en geheel uitgeplunderd. Werkelijk was dien nacht, omstreeks 2 uren, in het tolhuis te Rousses aangekomen een reiziger, beangst, vermoeid en door de koude bevangen, dien men daags te voren te Morez in het rijtuig van den koerier had zien doorreizen, en deze had verhaald, dat de roovers hem uit het rijtuig hadden gehaald, hem zijne beurs, zijn horologie en zijnen mantel hadden afgezet, waarop hij in het bosch gevlugt was. Daar zoodanige gebeurtenis in geene tijden in die streken had plaats gehad, deed de maire deswege naauwkeurig onderzoek, en vernam het volgende van den conducteur: » In de nabijheid van Dnps gekomen, merkt de koerier, dat de reiziger ingeslapen is, en dat zijn pet uit het rijtuig valt. Hij houdt stil, stapt er uit, beurt den pet op, en alvorens weder in het rijtuig te komen, maakt hij den reiziger wakker, om hem zijn pet terug te geven en hem te zoeken, denzelven heter te bewaren. Deze wordt met schrik wakker, en, den koerier niet naast zich vindende, meent, dat het rijtuig door roovers is overvallen. Hij ziet in den angst en de duisternis den koerier voor een' der roovers aan; hij geeft zijne beurs en zijn horologie over, en springt het rijtuig uit. De koerier houdt hem tegen, en wilde hem beduiden, dat zijne vrees ongegrond is; doch hij hoort niet, hij wringt zich los, laat den mantel in den loop en vlugt in het bosch. De koerier roept uem te vergeefs terug; hij is verdwenen. Daar de koerier den geheelen nacht niet op die plaats konde blijven, was hij genoodzaakt de reis alleen voort te zetten. Bij de eerste post-station verhaalt hij het gebeurde en geeft aan den postmeester de beurs, het horologie en den mantel, die de reiziger hem op eene zoo vreemde wijze had gegeven.»

Van den 29sten. Uit Bern wordt, onder dagteekening van den 23sten, geschreven:

» Gisteren, den 22 April, heeft eene uit Weenen komende estafette aan het korps diplomatiek (de ambassadeurs van Frankrijk en Engeland hieronder niet begrepen) het bevel gebragt, om Bern onverwijld te verlaten.

» De voorbereidselen tot het vertrek zijn de eenige reden voor de vertraging van eenige dagen, welke die heeren moeten geven aan het opvolgen van dit besluit, hetwelk sedert lang beraamd schijnt te wezen, wijl het een Oostenrijksche koerier is, die aan de ambassadeurs van Napels en Sardinië dezelfde order, als aan die van Rusland, Pruisen en Oostenrijk overgebragt heeft.

» Bij dit bericht, hetwelk stellig is — want ik heb er de bevestiging van bekomen uit den mond van eenen secretaris van eene der Noordsche ambassades — wordt door velen nog gevoegd, dat, zoo binnen de veertien dagen, volgende op den dag van de verwijdering van het diplomatieke ligchaam, de politieke uitgewekenen, tot welke natie zij ook mogen behooren, niet uit het kanton Bern en het verdere Zwitserland verdreven zullen wezen, een leger van 80,000 man gelijktijdig over Savoye, Tyrol en het Groot-Hertogdom Baden zal binnen rukken.»

Van den 2 Mei. Een zeer buitengewoon voorval heeft eene gemeente van het departement Eure-et-Loire in verslagenheid geworpen. Zekere heer P. had een vat cider gemaakt en hetzelfde wel zorgvuldig digt geslagen. Een dezer dagen wilden zijne vrouw en beide dochters, na zwaar gearbeid te hebben, zich verfrisschen en steken het vat open. De jongste dochter drinkt schielijk een glas cider en valt dood. Hare zuster, die een glas gereed aan de lippen had, om het uit te drinken, stort insgelijks venloos neder. De verschrikte moeder loopt naar hare bureu; er wordt een geneesheer gehaald; deze dringt hij de moeder met vragen in, en wil van haar weten, of zij wel zeker is van aan hare dochters gezonde levensmiddelen te hebben gegeven. De vrouw P. aarzelt op deze vraag geen oogenblik, maar begint terstond van de overgeblevene middagsgespijze te eten, en drinkt daarop een glas cider. Zij zinkt onthield op den grond neder. De geneesheer doet onmiddellijk het fust openslaan en vindt er eene doode slang n. Het venijnig kruipgedierte was er waarschijnlijk ingeslopen, alvorens het vat werd digt gemaakt.

— Zonderling middel, om geld te krijgen, als de beurs ledig is! *Theodorus B—* eu *Karel M—*, beide *petits-maitres*, of althans daarvan den schijn hebbende, hadden bij eenen restaurateur te Parijs ontheten, en, zoo als men wel denken kan, werd de champagne-wijn daarbij niet gespaard; maar om nu zonder betalen ter deur uit te gaan, dat was zoo gemakkelijk niet; een hunner echter kwam op eenen gelukkigen inval, om het noodige geld te bekomen.

» Wat dunkt u, *Karel*! mijn ontwerp kan gelukken, als gij er u toe verleenent wilt.» — » Ik, » antwoordde de dischgenoot, » tot al wat gij wilt, als de eer onzer families er niet mede betrokken is.» — » Welaan, » hervat *Theodorus*, » gij kunt zwemmen, en wij kunnen daarvan partij trekken.» — » Wat wilt gij zeggen? » — » Begrijpt gij niet? » — » Volstrekt niet.» — » Gewoonlijk geeft men 15 fr., om een' drenkeling dood uit het water op te halen, en 25 fr. als hij nog leeft. Daarom, toe, schielijk, maak den karpersprong in den bassin, en ik zal u wel weer opvisschen.»

Zoo gezegd zoo gedaan; in een oogenblik worden de beide rollen meesterlijk gespeeld. De redder loopt schielijk naar den politie-kommissaris, die gereed stond hem de belooning te overhandigen, toen hij ongeluk de restaurateur, die alles gehoord had, maar aan de volvoering van eenen zoo buitensporigen trek geen geloof kon slaan, eene spaak in het wiel kwam steken door hunne hoeden hun weêr te brengen, welke zij bij hem gelaten hadden, hetzij om zonder opzien buitenshuis te gaan, of wel om aan het voorval meer waarschijnlijkheid te geven.

BELGIE.

BRUSSEL den 30 April.

Nopens de eerlange terugkomst van den generaal *Goblet*, waarvan wij gisteren het bericht volgens den *Moniteur* hadden medegedeeld, leest men het volgende in den *Courrier Belge*.

De generaal *Goblet* heeft van ons ministerie bevel bekomen, om Berlijn te verlaten, waar de heer *Ancillon* hem schijnt verklaard te hebben, dat de Koning van Pruisen nimmer aan zijn Hof eenen man zoude willen ontvangen, die de dienst van Holland heeft verlaten, zonder zijne demissie van Koning *Willem* te hebben bekomen. Men zegt, dat de generaal *Goblet*, bij zijne aankomst te Berlijn, het gewoon bezoek bij den groot-maarschalk van het Hof afgelegd hebbende, deze, om dit bezoek niet te beantwoorden, hetwelk, volgens het diplomatieke gebruik, den volgenden dag geschiedt, terstond naar het land is vertrokken. Naar het schijnt, moet het ongunstige

onthaal van den generaal *Goblet* te Berlijn voor een groot gedeelte worden toegeschreven aan de intrigues en den invloed der Prinses *Albert* en des ministers van Holland.

Van den 2den. Die arme mijnheer *Goblet* had er een voorgevoel van: hij reed met postpaarden naar Berlijn met de snelheid, welke eene lijkkoets aanneemt, om het kerkhof te bereiken. Na eene maand stapvoets rijdens kwam hij te Gotha, alwaar hij, zeide men, door een *hofwettelijk bezwaar* opgehouden, geduld en veel mineeraal water nam. Het bezwaar is eindelijk opgeheven, de Belgische karavaan hervat haren weg, en op zekeren dag berigt de *Gazette Officiële*, dat de generaal *Goblet* te Berlijn is aangekomen. Generaal? mompelde men, dat is mis; zij meenen zeker *ambassadeur*? — Ja wel, zoo veel ambassadeur als op mijne hand ligt; *generaal*, kort af. — Groote verslagenheid omhoog en omlaag. — Wat schort er aan? vragen te gelijk de heeren *Lebeau* en *de Merode*, met de kaken nog vuurrood van de klappen, die de generaal *Dumoulin* hun heeft toegediend. Dat komt, zeggen sommigen, omdat, hoe meer men u leert kennen, hoe minder men van u wil weten. — Het is, zeggen anderen, omdat men geen overlooper, geen man, die van zijnen eed jegens Koning *Willem* nog niet los is, aannemen kan. — Waarlijk, zegt mossjeu *Lebeau*, die laatste reden is alleen meer geldig, dan al mijne argumenten ter gunste van de wet van *Vendémiaire*. Heden ten dage heeft de eed geene kracht of waarde meer. Zoo denkt men er over te Berlijn en zoo oordeelt men te Brussel. Wat heeft *Goblet* gedaan, hetwelk niet gansch België vóór hem gedaan heeft? Heeft België, om zich vrij te maken, gewacht tot het ontheven ware van deszelfs verbindtenissen jegens Koning *Willem*? Wie het groote vermag te doen, kan ook het kleine volbrengen. Waarom zoude *Goblet* niet even als geheel het land in dezen het initatief nemen? Zoo als Pruisen tot dus verre België, ondanks deszelfs eedbreuk, met fluweele pootjes heeft gestreeld, is er geene reden, om onzen collega *Goblet*, om een foutje van dien zelfden aard, af te wijzen. Het is eene mystificatie. Daar onder broeit iets. Ik ga onze magtvolle vrienden *Adair* en *Latour-Maubourg* vragen, of zij mij de gedachte van mijnheer *d'Arnim* hierover willen verklaren. (*Industrie.*)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 1 Mei.

Z. M. de Koning heeft den 28 l.l. de wet uitgevaardigd, waarbij wordt bepaald, dat de nog niet ingetrokkene obligatiën, rentende zes ten honderd, van den jare 1831, ten bedrage van f 5,900,000, uit het overschot van de leening van 1833 zullen worden afgelost.

— Naar men verneemt, zijn de verschillende, laatstelijk door de Kamers aangenomen ontwerpen van wet van regerings-wege als wetten uitgevaardigd.

— Bij Koninklijk besluit is, naar men verneemt, bepaald, dat een officier, die met behoud van geheel of half traktement verlof bekomt, en na de verschijning van hetzelfde achterblijft, zonder door wettige redenen verhinderd te zijn geweest, zich ten behoorlijken tijd bij zijn korps of op zijne standplaats te vervoegen, van en met den dag, na de verschijning van het verlof, tot en met den dag vóór zijne terugkomst aldaar, geen traktement zal genieten, ten zij hij op nieuw verlof bekomt, in welk geval het geheel of half traktement weder zal ingaan van en met den dag, waarop hij van het verleen van dat verlof, door deszelfs chef, zal worden geïnformeerd. Deze beschikking ter kennis van de militaire overheden gebragt zijnde, is tevens, van de zijde van het departement van oorlog, vastgesteld: 1) dat een officier, die zich, met behoud van geheel of half traktement, met verlof bevindt, en na de verschijning van hetzelfde, door wettige redenen, verhinderd wordt, zich ten behoorlijken tijd bij zijn korps of op zijne standplaats te vervoegen, gehouden zal zijn, ten einde voortdurend in het genot van dat heel of half traktement te blijven, dadelijk aan den chef van zijn korps, of den superieur, onder wiens orders hij staat, tot bewijs van dien, een certificaat te zenden, af te geven en te bekrachtigen door de daartoe bevoegde militaire autoriteiten, of in plaatsen, alwaar zich geene militaire autoriteiten bevinden, af te geven door een daartoe bevoegd burgerlijk persoon, en bekrachtigd door den plaatselijken magistraat; en 2) dat, in geval de wettige verhindering van een' officier, in voorschrevene omstandigheden verkeerende, langer dan eene maand mogt duren, hij gehouden zal zijn, op den laatsten van iedere maand, op nieuw, een zoodanig certificaat te zenden aan den chef van zijn korps, of den superieur, onder wiens orders hij staat.

— Heden is het aanzienlijk gezelschap paardrijders, onder bestuur van den heer *Loisset*, alhier aangekomen. Met verlangen ziet men de kunstverrigtingen van dit gezelschap, hetwelk een vijftigtal paarden telt, te gemeet.

Van den 3den. In het *Journal de la Haye* leest men het volgende:

» De boekverkooper *Thompson*, te Rotterdam, bevindt zich sedert eergisteren avond in hechtenis; de personen ter zijner drukkerij zijn verzegeld en al zijne papieren zijn in beslag genomen geworden.

» Deze persoon gaf sedert korten tijd een Fransch dagblad uit, onder den titel *'Étendard*, welks strekking zoo blijkbaar vijandig was tegen de Regering en het regerende geslacht, dat zelfs in de vergadering der Staten-Generaal, weinige dagen geleden, een der leden niet aarzde te verklaren, dat de schrijver van zulk een blad niet anders, dan in de soldij van 's lands vijanden kon staan.

» Volgens de bijzonderheden, die ons deswege uit Rotterdam worden medegedeeld, zoude het geregt werkelijk eene geheime briefwisseling tusschen den uitgever van den *Étendard* en een' der ministers van Prins *Leopold* van Saksen-Koburg ontdekt hebben; waaruit, naar men zegt, zoude blijken, dat dit blad enkel ter bevordering der belangen van het uit den Belgischen opstand ontsproten bewind was opgericht, volgens eene mondelinge afspraak, zes maanden geleden, tusschen den heer *Lebeau* (Belgischen minister van justitie) en den in hechtenis genomen' uitgever gemaakt; en dat de uitgever daartoe door geldelijken onderstand, uit Brussel overgezonden, in staat was gesteld.

» Daar de justitie deze zaak reeds vervolgt, onthouden wij ons van alle redeneringen.

» Wij hebben alleen ten doel gehad, onze lezers van zulk een belangrijk feit niet onkundig te laten, en zullen zorg dragen, hen bekend te maken met hetgene wij verder te dien opzichte zullen vernemen.»

's HERTOGENBOSCH den 29 April.

Naar men verneemt, zullen de beide kampen niet vóór tegen de helft van de maand Junij worden betrokken.

BREDA den 30 April.

Heden morgen is Z. K. H. de Prins van Oranje onze vesting gepasseerd, zich naar de Sprundelsche heide begevende, om de aldaar vereenigde tweede brigade der eerste divisie van het leger in oogenschouw te nemen. Reeds gisteren was het tot die brigade behoorende 2de bataljon der 1ste afdeeling Geldersche schutterij, onder bevel van den majoor *van Rechteren*, en te Terheiden gekantonneerd liggende, onze vesting doorgemarscheerd, ten einde op heden bij gemelde inspectie tegenwoordig te zijn.

Naar wij vernemen, zal het kamp van Reijen het eerst door de eerste divisie, en dat van Oirschot door de reserve worden betrokken.

Van den 2 Mei. Heden morgen vroegtijdig is onze vesting gepasseerd de batterij veldartillerie no. 6, onder bevel van den weled. ges. heer kapitein *Wijckhuizen*, te Prinsenhage gekantonneerd liggende en zich naar de heide nabij Teteringen begevende, om aldaar op heden te worden geïnspecteerd.

Tegen elf uren is onze vesting binnen gemarscheerd het 1ste bataljon der 2de afdeeling infanterie, onder de bevelen van den weled. ges. heer majoor *Senn van Basel*, laatstelijk in bezetting gelegen hebbende op de forten Lillo en Liefkenshoek, en bestemd om alhier vooreerst in garnizoen te blijven, ter vervanging van het reservebataljon dier afdeeling, waarmede de zelfde van garnizoen verwisseld heeft.

LEIDEN den 29 April.

Voor eenige jaren heeft de medailleur *J. M. Dionisi*, te Roermond, de voorzijde gereed gemaakt van eenen gedenkpenning ter ere onzes grooten Vaderlandschen dichters Mr. WILLEM BILDERDIJK. Dezelve is ongelukkig onder het slaan bezweken. Thans, ruim 2½ jaar na 's mans verscheiden, heeft de heer *D. van den Hellen*, graveur aan 's Rijks Munt te Utrecht, eenen gedenkpenning van vrij aanzienlijke grootte vervaardigd. Dezelve stelt op de voorzijde des tweeden VONDELS afbeeldsel voor, en heeft tot omschrift:

GUIL. BILDERDIJK. NAT. AMSTEL. VII SEPT. MDCCCLVI.

OBIT HARL. XVII DEC. MDCCCXXXI.

Dat is: WILLEM BILDERDIJK, geboren te Amsterdam den 7 September 1756, gestorven te Haarlem den 18 December 1831.

Op de keerzijde ziet men een' lauwerkrans en daarin dit eenvoudig opschrift:

SECVLI

SVI

DECVS

Dat is: het sieraad zijner eeuw.

De prijs van dezen penning is in zilver f 10; in brons f 3.

UTRECHT den 4 Mei.

Eene der aanzienlijkste Belgische families heeft een besluit genomen, waaruit men kan afleiden, welke orde in België heerscht, en welken waarborg de eigendommen er vinden. Ten gevolge van de plunderingen, heeft de prins *de Ligne* last gegeven, om al zijne eigendommen (*ses propriétés rurales*), als ook zijn hotel te Brussel, te doen verkoopen. Deze prins, wiens voorbeeld nog door elf aanzienlijke families van Brussel gevolgd wordt, begeeft zich naar Duitschland. (Hij is reeds te Frankfort aangekomen.) Aldaar zullen zij voor de geweldadigheden en plunderingen beveiligd zijn, welke elk oogenblik kunnen herhaald worden onder een gouvernement, dat zich door plunderingen moet handhaven.

